

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

[Άγνωστος συγγραφέας]

Το επίσημον υποκείμενον

Εικόνες της Απόκρρω εν τω μέσω της

Ασμοδαίος, Αθήνα

τμ. 7, περ. Β', τχ. 263 (26 Φεβρουαρίου 1884), σ. 1-2

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 263

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διευθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 26 Φεβρουαρίου 1884.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

(Εἰκόνες τῆς Ἀπόκρηω ἐν τῷ μέσῳ τῆς Τεσσαρακοστῆς).

ΕΙΚΩΝ Α΄.

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας. Εἶνε ὀγδόη ὥρα καὶ ἡμίσεια τῆς ἑσπέρας, ἀλλ' οἱ φανοὶ δὲν εἶνε ἀνημέμενοι. Εἰς τὸ δημαρχιακὸν ἡμερολόγιον εἶνε ἀναγεγραμμένοι τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς Σελήνης διὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην καὶ ἐπομένως ἀφέθη εἰς αὐτὴν ὁ φωτισμὸς τῆς πόλεως. Ἄλλ' ἡ σελήνη ἀκούουσα ἀδιακόπως κατ' αὐτὰς ἀντηχοῦσαν τὴν ἀναφώνησιν ἢ λλοσ, ἢ λλοσ καὶ ἐκλαμβάνουσα αὐτὴν ὡς διαδήλωσιν ἐχθρικήν κατ' αὐτῆς δὲν ἐμφανίζεται. Τὸ σκότος εἶνε τόσο βαθύ ὥστε διαβάτης τις ἐκλαμβάνει τὸν κ. Καζάζην ἀντὶ τοῦ κ. Καλλιγᾶ.

Περιπολῖαι ἱππικῶ, πυροβολικῶ, χωροφυλάκων, κλητῆρων διέρχονται διὰ τῆς ὁδοῦ φρουροῦσαι τὴν εὐδαίμονα συνοικίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν κατοικεῖ ὁ δικτάτωρ. Ὁ κ. διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ κεφαλῆς ὁμάδος ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐκλαμβάνων τὴν συστάδα τῶν κυπαρίσσιων ἐν τῷ παρακειμένῳ τοῦ Πανεπιστημίου κήπῳ ὡς συνάθροισιν συνωμοστῶν, σπεύδει γὰ τὴν διαλύσιν, ἀνασηκόνων τὰς χειρῖδας καὶ ἤδη καταφέρει ἕνα γρόνθον κατὰ τῆς πρώτης κυπαρίσσου ὅτε διακρίνει σκιάν διολισθαίνουσαν εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ. Πλησιάζει καὶ βλέπει ὅτι εἶνε μετῃμφισμένος φέρων δοκίμιον.

— Βρὲ τὸν μαγκούφ! ἀνακράζει ὁ διευθυντῆς· θὰ τὸ ἐξέχασεν ὅτι ἀπέρασάν ἢ ἀποκρηαῖς! Κατεπάνω του!

Οἱ κλητῆρες ὀρμοῦν καὶ κόπτουν τὸν δρόμον πρὸς τὸν προσωποδόφρον, ὅστις ἡμῶς δὲν πτοεῖται, ἀλλὰ προχωρεῖ ἀξιοπρεπῶς πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως.

— Ὁ Μυλωνᾶς θὰ εἶνε! λέγει ὁ διευθυντῆς, καὶ θὰ σκοπεύη νὰ δολοφονήσῃ τὸν Πρόεδρον.

Οἱ κλητῆρες ξιφουλκοῦσιν ἀμέσως καὶ περιστοιχίζουσι τὸν μετῃμφισμένον, ὅστις λαμβάνει τὴν χεῖρα τοῦ κ. διευθυντοῦ καὶ σύρει αὐτὸν παράμερα, ἐξάγει ἐν φώσφορον, τὸ ἀνάπτει καὶ τῷ ἀποκαλύπτει τὴν μορφήν του. Ὁ διευθυντῆς ἀφίνει κραυγὴν ἐκπλήξεως

καὶ ἀποσύρεται εὐσεβάστως, ἐνῶ ὁ προσωποδόφρος προχωρεῖ βραδέως καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Εἰς ὑπαστυνόμος πρὸς τὸν διευθυντῆν:

— Μά, κύριε διευθυντά!.. Εἶν' ἀκόμη Ἀποκρηά;

Ὁ Διευθυντῆς ἀποφθεγματικῶς:

— Σκασμός! Πρέπει νὰ μάθῃς διὰ τὸν κύριον Πρόεδρον ἢ Ἀποκρηὰ δὲν παύει ποτέ.

ΕΙΚΩΝ Β΄.

Τὸ σαλόνιον τοῦ πρωθυπουργοῦ· οἱ φίλοι καὶ οἱ ἐπιστήθιοι κάθηνται κύκλῳ, ὁ δὲ πρωθυπουργὸς ὁμιλεῖ ἐξηγῶν τὴν πολιτικὴν πορείαν του εἰς τοὺς μαθητάς.

— Σὰς ἔλεγα λοιπὸν, κίριοι, ὅτι τὸ σάφος τῆς πολιτείας ἔχει ἀνάγκη ἐνὸς ἐμπειροῦ κυβερνήτου. Ὁ καπετάνος εἰμ' ἐγώ...

Μία φωνή:

— Καὶ αὐτὸς ποῦ εἶνε Ἰτὰς Πάτρας;

— Αὐτὸς εἶνε ὑποκαπετάνος... Ἐγὼ προλέγω τὰ μέλλοντα καλλίτερα ἀπὸ αὐτὸν, καὶ οὐκ ἰμόνον τὰ μέλλοντα, ἀλλὰ καὶ τὰ παρόντα. Καὶ σὰς λέγω ὅτι ἀπόψε θὰ ἰδῆτε ἕνα ἐπίσημον ὑποκείμενον νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, τοῦ ὁποῖου ἢ προσχώρησις θὰ προξενήσῃ μεγάλην ἐντύπωσιν.

Εἰς βουλευτῆς:

— Αὐτὸ τὸ εἶπε καὶ ὁ Αἰῶν.

— Τὸ εἶπε διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ρηθὲν «Καὶ ἕως τοῦ Αἰῶνος τὸ θέλημα αὐτοῦ.» Θὰ ἐκπλαγῆτε διὰν μάθετε ποῖον εἶνε τὸ ἐπίσημον ὑποκείμενον τὸ ὁποῖον θὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸ κόμμα...

Εἰσέρχεται εἰς ὑπηρετῆς λέγων πρὸς τὸν πρωθυπουργόν·

— Κύριε, εἶνε ἕνας Μακεδόνας ποῦ θέλει νὰ ἔλθῃ μέσα!...

Ὁ πρωθυπουργός:

— Μακεδῶν;... νὰ τοῦ εἰπῆς ὅτι δὲν ἐνδιαφέρομαι διὰ τὴν Μακεδονίαν!

Ὁ ὑπηρετῆς:

— Ὁχι, κύριε!... εἶνε ἕνας μασκαρᾶς.

Ὁ πρωθυπουργός:

— Μασκαρᾶς;... τότε ἄς ἔλθῃ εὐχαρίστως.

ΕΙΚΩΝ Γ΄.

Εἰσέρχεται ὁ μετῃμφισμένος καὶ διασχίζων τὴν αἴθουσαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοινῆς ἐκπλήξεως ἐμβαίνει εἰς τὸ ἰδιαιτερον γραφεῖον τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ζωηραὶ συνομιλῖαι συνάπτονται περὶ τοῦ μυστηριώδους προσωποδόφρου καὶ ἐκφέρονται διάφοροι εἰκασταί.